

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023783 23 U
Tuzla, 31.01.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Razije Avdić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Država Bosna i Hercegovina, koju zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine Sarajevo, protiv rješenja tužene, Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, ulica Hamdije Kreševljakovića broj 96, broj: 07-27-2-1044/2023 od 06.06.2023. godine, uz učešće zainteresovanog lica A.G., iz T. ..., supruge i zakonske nasljednice R.G., koju zastupa punomoćnik Sead Agić, advokat iz Tuzle, u upravnoj stvari odlučivanja o naknadi u predmetu potpune eksproprijacije, dana 31.01.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv akta tuženog bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 06.07.2023. godine ovom sudu, putem naprijed navedenog zakonskog zastupnika Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog povrede materijalnog prava, povreda pravila postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je osporeno rješenje doneseno na podlozi pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno uz potpuno ignorisanje propisa na koji se tužitelj pozvao u žalbi od 24.02.2023. godine; da je, po mišljenju tužitelja, pogrešno tumačenje odredbe člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji, te da u konkretnom slučaju, predmet eksproprijacije nisu nekretnine u vlasništvu navedenih titulara u pomenutoj odredbi, nego se radi o nekretninama u vlasništvu Države Bosne i Hercegovine, na koju se odredbe citiranog člana entitetskog zakona ne odnose, iz čega dalje proizilazi, da je primjena prava u konkretnom slučaju očito proizvoljna i temelji se na nedopuštenom postupanju tuženog, koji pobijano rješenje ne temelji na zakonu, nego na svom mišljenju „da nema sumnje da Država Bosna i Hercegovina, kao najviše administrativno - teritorijalno ustrojstvo dijeli sudbinu, dakle, prava i obaveze, sa svim ostalim državno – pravnim subjektima, koji svoju vlast vrše na području Federacije Bosne i Hercegovine...“.

Stoga, tužitelj predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, uvaži tužbu, te poništi osporeno rješenje i rješenje Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla broj 07-27-15985/2021-8 SB od 06.02.2023. godine, kao nezakonite, te opredjeljuje troškove koji se sastoje od naknade za sastav tužbe u iznosu od 971,00 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da je sud odbije kao neosnovanu.

U odgovoru na tužbu zainteresovano lice osporava aktivnu legitimaciju tužitelju jer nije titular nikakvih vlasničkih prava na nekretninama koje su predmet eksproprijacije.

Naime, zainteresovano lice za razliku od tužitelja po sasvim drugom pravnom osnovu smatra da je po zakonu neophodno da Kantonalni sud u Tuzli poništi osporeno rješenje i djelimično poništi prvostepeno rješenje koje u tački 1 b) nije pravno održivo, jer sadrži netačne podatke o titularu vlasništva na ekspropriisanim nekretninama.

Nužnost poništenja osporenog rješenja zainteresovano lice vidi u tome, da se tim rješenjem potvrđuje i time postaje konačno prvostepeno rješenje sa pogrešnim odlukama i podacima o vlasništvu na nekretninama koje su predmet eksproprijacije, jer prilikom donošenja prvostepenog rješenja, prvostepeni organ nije imao saznanja da je u pogledu parcele označene kao k.č. br. 5109/7 koja je upisana u zk. ul. br. 2908 k.o. ..., kao državno vlasništvo, u toku postupak harmonizacije podataka o nekretninama evidentiranim u katastru i zemljišnim knjigama. Također, prvostepeni organ nije imao saznanja da je Zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Tuzli donio rješenje od 30.05.2023. godine, kojim je uspostavljen zemljišnoknjižni uložak broj 2048 k.o. ..., kojim je dozvoljen upis prava vlasništva na predmetnoj parceli na R.G. sina P. sa vlasničkim dijelom od 1/1.

Kako je očito da je osporeno i prvostepeno rješenje doneseno na osnovu potpuno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu vlasničkih prava upisanih u zemljišnim knjigama, A.G. predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, uvažavajući razloge i sadržaj njenog podneska uvaži postavljenu tužbeni zahtjev tužitelja i presudom poništi sporno rješenje tuženog i prvostepenog organa, kako bi se u ponovljenom postupku pravilno utvrdilo činjenično stanje i donijelo novo rješenje u skladu sa zakonom. Zainteresovano lice opredjeljuje troškove koji se sastoje od naknade za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 280,80 KM sa PDV-om.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom tužena strana odbila kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla broj 07-27-15985/2021-8 SB od 06.02.2023. godine kojim je: 1. usvojen prijedlog JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, za potpunu eksproprijaciju nekretnina, pa se u svrhu realizacije projekta izgradnje ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, potpuno eksproprišu nekretnine od R.G. sina P. iz ..., kao stvarnog vlasnika i posjednika i to: a) k.č. broj 5109/6, zv „Lug – put“, šuma površine 162 m² upisana u pl. broj 2896 KO ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcele k.č. broj 1710/29 upisana u zk. uložak broj 2468 KO ...) i k.č. broj 5109/7 zv „Lug – put“, šuma površine 1421 m² upisana u pl. broj 2898 KO ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcele k.č. broj 1710/27 upisana u zk. uložak broj 2908 KO ..., državno vlasništvo sa 1/1, pravo korištenja PP „Maline“ iz Živinica), ekspropriše se od Države Bosne i Hercegovine, 2. da je Odlukom o utvrđivanju javnog interesa broj 02/1-19-7678/21 od 07.04.2021. godine, donesenoj od strane Vlade Tuzlanskog kantona, utvrđeno, da je od javnog interesa izgradnja ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250

(obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, te da se u tu svrhu može izvršiti potpuna eksproprijacija u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, između ostalih zemljišta pobliže označenog u tački 1 predmetnog rješenja, 3. da za ekspropisane nekretnine k.č. broj 5109/6 KO ... stvarnom vlasniku i posjedniku R.P.G. iz ... pripada pravo na naknadu u skladu sa Zakonom o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, koja će se odrediti u posebnom postupku nakon pravosnažnosti predmetnog rješenja, 4. da shodno odredbama člana 12. stav 2. i 3. Zakona o eksproprijaciji F BiH, za ekspropisanu nekretninu k.č. broj 5109/7 KO ..., Državi Bosni i Hercegovini, kao stvarnom vlasniku, ne pripada pravo na naknadu za ekspropisanu nekretninu, 5. da korisnik eksproprijacije stiče pravo na posjed ekspropisane nekretnine danom pravosnažnosti predmetnog rješenja, ukoliko je do tada ranijem vlasniku isplatio naknadu za ekspropisanu nekretninu, odnosno predao u posjed druge odgovarajuće nekretnine, ukoliko se raniji vlasnik i korisnik nekretnine drukčije ne sporazumiju, 6. da na ekspropisanim nekretninama iz tačke 1. ovog rješenja, po zahtjevu korisnika eksproprijacije u katastarskom operatu Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla i zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Tuzli, brisat će se postojeći upisi i izvršiti uknjižba prava vlasništva u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo sa dijelom 1/1, ali tek po prilaganju dokaza o izvršenoj isplati naknade za ekspropisano zemljište, 7. da troškovi postupka eksproprijacije padaju na teret korisnika eksproprijacije, a odredit će se zaključkom prvostepenog organa.

Iz činjenica predmeta slijedi da je JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo dana 04.08.2021. godine prvostepenom organu podnio prijedlog za potpunu eksproprijaciju, između ostalih i nekretnine iz tačke 1. dispozitiva predmetnog rješenja, a u svrhu izgradnje ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice; da je u prijedlogu navedena i Odluka Vlade Tuzlanskog kantona o utvrđivanju javnog interesa; da je dana 12.03.2022. godine doneseno rješenje pod brojem 07-27-15985/2021-8 SB kojim je usvojen predmetni prijedlog; da je na to ranije rješenje žalbu izjavio tužitelj, a tuženi je žalbu uvažio i poništio prvostepeno rješenje, te vratio prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje; da je prvostepeni organ shodno uputama tuženog, a u svrhu utvrđivanja predmeta eksproprijacije, nakon izvršenog uvida u zapisnik o uviđaju na licu mjesta od 30.11.2021. godine i 14.01.2022. godine, iskaza vještaka geometra, nalaza i mišljenja vještaka šumarske struke, Suada Bajića dipl. ing. šumarstva iz Lukavca od 14.01.2022. godine utvrdio, da je parcela k.č. broj 5110/6 KO ..., u evidenciji nekretnina, evidentirana po kulturi kao šuma, na terenu nije obrasla stablima šumskog drveća, a parcela k.č. broj 5110/7 KO ... u evidenciji nekretnina evidentirana po kulturi kao šuma, i na terenu je obrasla šumom; da je u ranijem postupku tužitelj u pisanim izjašnjenjima iznio mišljenje da se ne protivi eksproprijaciji predmetnog zemljišta, ali kako se radi o poljoprivrednom i šumskom zemljištu koji su, prema Zakonu o poljoprivrednom zemljištu F BiH, Zakonu o šumama Tuzlanskog kantona, kao i Odluci Ustavnog suda BiH broj 4/21 od 23.09.2021. godine, u isključivom vlasništvu Države BiH, predmetna nekretnina se može uz naknadu ekspropisati samo od Države BiH, jer se na takvim nekretninama vlasništvo ne može stjecati dosjelošću; da je u pomenutom upravnom postupku, u cilju davanja mogućnosti učešća tužitelja da se upozna sa predmetom eksproprijacije, tri puta zakazivana usmena rasprava na terenu, međutim za tužitelja niko nije pristupao; da je vještak na uviđaju utvrdio da parcela k.č. broj 5109 u naravi predstavlja kolski put kroz šumu, a parcela k.č. broj 5109/7 predstavlja zemljište obraslo šumom; da, cijeneći da parcela k.č. broj 5109/7 KO ... predstavlja šumsko zemljište, a

imajući u vidu Zakon o šumama TK i Odluku Ustavnog suda broj 4/21 od 23.09.2021. godine, prvostepeni organ zaključuje da su se stekli uslovi da se predmetna nekretnina ekspropriše od tužitelja kao stvarnog vlasnika, a što se tiče nekretnine k.č. broj 5109/6 KO ... na istoj je vlasnik i posjednik R.G. sin P. i stvarno vlasništvo nije sporno.

Zbog svega prethodno iznesenog i da se stvarni vlasnici predmetnih nekretnina ne protive eksproprijaciji, prvostepeni organ je, u skladu sa odredbama člana 7., 12., 27., 28., 29., 37., i 68. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, donio odluku kao u dispozitivu predmetnog rješenja.

Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je podnio žalbu tuženom, koji je istu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 3. i člana 12. stav 1. i 2. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 70/2007, 36/2010, 25/2012, 8/2015 - odluka US i 34/2016), propisano je:

Član 3.

Nekretnina se može eksproprišati kada je to potrebno za izgradnju saobraćajne infrastrukture, privrednih, komunalnih, zdravstvenih, prosvjetnih i objekata kulture, objekata odbrane, uprave i drugih objekata od javnog interesa kada se ocijeni da će se korištenjem nekretnine za koju se namjerava predložiti eksproprijacija u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način. Nekretnina se može eksproprišati i kada je to potrebno radi izvođenja drugih radova od javnog interesa.

Član 12. stav 1. i 2.:

Za eksproprišanu nekretninu vlasniku pripada naknada u drugoj nekretnini, a ako korisnik eksproprijacije ne može osigurati takvu nekretninu naknada se određuje u novcu u visini tržišne vrijednosti nekretnine koja se ekspropriše.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, ne plaća se naknada za eksproprišanu nekretninu.

...

Iz sadržaja odredaba člana 12. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, vidljivo je, da za eksproprišanu nekretninu vlasniku pripada naknada i da izuzetno od stava 1. ovog člana, kojim je to propisano, u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, ne plaća se naknada za eksproprišanu nekretninu, dok iz odredaba člana 3. stav 1. istog Zakona proizilazi da se nekretnina može eksproprišati kada je to potrebno za izgradnju saobraćajne infrastrukture kada se ocijeni da će se korištenjem nekretnine za koju se namjerava predložiti eksproprijacija u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način, a iz stava 2. istog člana da se

nekretnina može eksproprijirati i kada je to potrebno radi izvođenja drugih radova od javnog interesa.

Kada se citirane odredbe posmatraju u neposrednoj vezi, može se zaključiti da se odredbe člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji o ne plaćanju naknade za eksproprijiranu nekretninu koja je u vlasništvu pomenutih subjekata koji raspolazu državnom imovinom, odnose na situacije u kojima će se korištenjem nekretnine, za koju se namjerava predložiti eksproprijacija, u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način i u drugim slučajevima kada je to od javnog interesa.

U takvim situacijama kao vlasnici, odnosno nosioci prava raspolaganja na eksproprijiranim nekretninama i kao korisnici eksproprijacije na tim nekretninama pojavljuju se pravne osobe iz člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji (Federacija Bosne i Hercegovine, kantoni, gradovi, općine, javna preduzeća ili javne ustanove), što dodatno opravdava neplaćanje naknade vlasnicima u takvim situacijama, jer se na obje strane pojavljuju društveno-političke zajednice, te javna preduzeća i javne ustanove.

U konkretnom slučaju Odlukom o utvrđivanju javnog interesa broj 02/1-19-7678/21 od 07.04.2021. godine, utvrđeno je, da je od javnog interesa izgradnja ceste Šićki brod – Đurđevik, na području gradova Tuzla i Živinice, te da se u tu svrhu može izvršiti potpuna eksproprijacija u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, nekretnina od kojih je jedna (kč. broj 5109/7 zv „Lug – put“, šuma površine 1421 m² upisana u pl. broj 2898 KO ...), državno vlasništvo sa dijelom od 1/1 (pravo korištenja PP „Maline“ iz Živinica), za koju je prvostepeni organ utvrdio da je u stvarnom vlasništvu tužitelja, koji je u postupku eksproprijacije dao saglasnost za eksproprijaciju, ali smatra da mu pripada pravo na naknadu za eksproprijaciju te nekretnine.

Po mišljenju suda, pravilno su postupili prvostepeni organ i tuženi kada su odlučili da tužitelju, kao stvarnom vlasniku, ne pripada pravo na naknadu za eksproprijiranu nekretninu, budući da takvo pravo tužitelju nije propisano ni predmetnim federalnim Zakonom o eksproprijaciji, ni bilo kojim drugim zakonom na nivou Bosne i Hercegovine, Federacije BiH ili Tuzlanskog kantona, zbog čega nedostaje valjan pravni osnov da se tužitelju prizna to pravo.

S druge strane, odredbama člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji izričito je propisano, da se naknada za eksproprijiranu nekretninu ne plaća u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, koje odredbe se po shvatanju ovog suda mogu analogno primijeniti i na nekretnine u vlasništvu tužitelja.

Što se tiče svih ostalih tužbenih navoda, sud ih je detaljno cijenio i analizirao, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Što se tiče navoda zainteresovanog lica u odgovoru na tužbu, nema zakonskog osnova da isti utiču na drugačiju odluku suda.

Ovo iz razloga što se po odredbama Zakona o upravnim sporovima poništenje upravnog akta donesenog u upravnom postupku može tražiti isključivo tužbom za pokretanje upravnog spora, a ne i odgovorom na tužbu, što se u konkretnom slučaju traži.

Z a p i s n i č a r
Razija Avdić,s.r.

S u d i j a
Amira Ferizbegović,s.r.

POUKA:
Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.